

Bijbelcursus

Uitgever: Stichting Uit het Woord der Waarheid
Postbus 260, 7120 AG Aalten
Telefoon: 0543-471746

Cursus B-3 les 4

Naam cursist(e) : .....

Straat : .....

Postcode en woonplaats : .....

Telefoon : ..... E-mail: .....

ROMEINEN Hoofdstuk 3:1-20

Joden en heidenen zijn voor God gelijk, “want er is geen aanzien van de persoon bij God”. Beide staan schuldig. Uiterlijke godsdienstige gebruiken kunnen er niets toe bijdragen om hun schuld voor God te lenigen. Ook de besnijdenis niet, want God ziet in de eerste plaats het *hart* aan. Een Jood zou echter op de volgende gedachte kunnen komen: “waarom heeft God ons dan zo’n bevoorrechte positie gegeven; is dat dan allemaal voor niets?” Op deze en soortgelijke vragen gaat Paulus nu in.

1. Het belangrijkste voordeel van de Joden bestaat wel daarin dat hun ..... zijn toevertrouwd. Israël geniet nog meer voorrechten - daarvan vind je een opsomming in hoofdstuk 9:4.
2. De uitdrukking “woorden (of: ‘uitspraken’, zie voetn. Voorh.vert.) van God” heeft niet alleen betrekking op de wet die God door ..... vgl. Hand.7:53;Gal.3:19) gegeven had, maar op alle mededelingen die God later door middel van de ..... heeft gedaan (zie Hebr.1:1). Dat alles werd schriftelijk vastgelegd en aan Israël toevertrouwd. Wat een voorrecht! Heeft ooit een ander volk zich in zulk een voorrecht verheugd? Wat zegt Psalm 147:20a daarover? “.....”.
3. Een Jood was van mening dat dit bijzondere voordeel reeds voldoende was om hem van Gods oordeel vrij te spreken. Wat deed Israël echter met de “woorden van God”? Hadden die hen tot geloof gebracht? Waren ze trouw gebleven? ..... Stel nu, God zou hen vanwege hun voorrechten niet oordelen, dan zou Hij als heilige God ontrouw worden aan Zijn eigen principes, en het kwade goedkeuren. Dan zou “hun ongeloof ..... te niet doen”.
4. God blijft echter trouw aan Zichzelf en aan Zijn Woord door aan te kondigen dat Hij het kwade zal oordelen. We lezen in vers 4: “Volstrekt niet! Maar God zij ....., en ieder mens .....”. God houdt onverkort aan Zijn Woord vast! Ook al is het waar dat God ondanks de ontrouw van Israël de beloften zal vervullen die aan dit volk gegeven zijn, zo is het even waar dat Hij Zijn oordeel over de zonde handhaaft. Zelfs David heeft God het recht om hem te straffen niet ontzegd, hoewel hij als koning een verheven positie bekleedde. Toen hij ernstig had gezondigd, en de straf van God moest ondergaan, erkende hij de juistheid van Gods handelwijze met hem, en wel met de woorden uit Psalm 51:6: “.....”; opdat Gij .....”.
5. Zoals David als afzonderlijk persoon vanwege zijn zonde Gods toorn ondervond, zo laat God aan Israël als volk wegens haar ontrouw Zijn ..... ondervinden. “Maar”, zo zou een Jood daar tegenin kunnen brengen: “volgens het onmiskenbare getuigenis van de Schrift zijn wij ‘leugenaars’ en is God alleen ‘waarachtig’. Onze ontrouw

is voorzeggd, en dient ertoe om Gods waarachtigheid te doen uitkomen. In dit geval is het niet juist, als God ons daarvoor rekenschap vraagt”.

6. De betekenis van vers 5 proberen we met een voorbeeld uit de Schrift duidelijk te maken. De Heer Jezus heeft eens gezegd: “...de Zoon des mensen gaat wel heen zoals besloten is;”...(Luk.22:22). In Johannes 13:21b wordt de verrader aangeduid met de woorden: “Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, dat .....” (zie ook Mark.14:18). Zou Judas daarom het recht hebben om te zeggen: ‘De Schrift zegt dat Jezus verraden moet worden. God kan mij dus niet bestraffen als ik Hem overlever?’ Zeker, God heeft voorzeggd dat de Heer Jezus verraden zou worden, maar Hij dwong Judas er niet toe om dat te doen. Daarom zegt de Heer in Lukas 22:22 verder: “... maar wee die mens .....!” En in Matth. 26:24 voegt Hij er nog aan toe: “Het was voor die mens goed als .....”.
7. Indien een Jood zo zou overleggen, zou hij tenslotte in strijd met zijn eigen overtuiging komen. Dan zou God ook de heidenen (volken) niet kunnen oordelen. Bij hen was het toch ook zo, dat de Schrift hun ontrouw had voorzeggd om duidelijk te maken dat God waarachtig is in Zijn woorden en werken. Een Jood was er echter vast van overtuigd dat de heidenen het oordeel terecht verdienden. Ken jij een profeet die het niet kon verdragen dat God een heidense stad voor het oordeel wilde sparen? .....
8. De bewijsvoering die Paulus hier van tafel veegt, mondt daarin uit dat een mens zou kunnen zeggen (vs.8): “Laten wij .....” Anders uitgedrukt: ‘Als wij het kwade doen, bewijzen wij daarmee dat Gods Woord waarachtig is, en zoiets is toch een goede zaak’.
9. Dat is inderdaad een onzinnige conclusie! Er waren echter mensen die beweerden dat Paulus dit leerde. Net zo onzinnig is de opmerking in hoofdstuk 6:1: “Zouden wij in .....?” Met andere woorden: ‘Hoe meer wij zondigen, des te duidelijker komt Gods genade aan het licht, want Hij schenkt telkens vergeving’.
10. Soortgelijke tegenspraak hoort men vandaag de dag ook nog. De mensen zeggen: ‘Als God ons zo heeft geschapen dat wij kunnen zondigen, dan kan Hij ons daarvoor toch niet verantwoordelijk maken! In plaats van de schuld bij zichzelf te zoeken, geeft men God de schuld. Ook met betrekking tot het feit dat iemand die in Jezus Christus gelooft, voor eeuwig behouden is, wordt er gezegd: ‘Dan kan men er dus rustig op los .....’. Alsof wij in de Schrift niet talrijke voorbeelden zouden hebben, waar God gelovigen die in zware zonde vielen, door een tijdelijk oordeel tegenkomt. Door zulke schandelijke uitspraken laat de mens zien dat hij zich er totaal niet meer van bewust is, dat hij met een heilig God te doen heeft.
11. Nu gaat de apostel bewijzen (vs.9) dat alle mensen, zowel Joden als Grieken (=heidenen), op gelijke wijze “ .....”.
12. In de verzen 10-18 bewijst Paulus aan de hand van een groot aantal Schriftplaatsen uit het O.T. de schuldige toestand van de gehele mensheid: “... opdat elke mond ..... en de hele wereld ..... . Daarom zal op grond van werken van de wet .....; want door [de] wet ..... “ (vs. 19-20).

Deze ingevulde les s.v.p. terugzenden aan je corrector; dat is:

Naam : .....

Adres : .....

Postcode/plaats: .....

E-mail : .....